

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διημερίων ὁ στίχος λεπτά 25.
Βίδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

Εἰ καὶ ἐν καιρῷ ἐφέραμεν τὸν λόγον περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἤτοι καθ' ἣν ἐποχὴν τελοῦνται αἱ γενικαὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐξετάσεις, καὶ οὕτως εἰπεῖν τὰ δράγματα τῆς πνευματικῆς συγκομιδῆς ὑποπίπτουσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἀντίληψιν πάντων, καὶ πάντες δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν καὶ ἐκτιμῶμεν τὴν τε τῶν μαθητῶν ἐπιμέλειαν καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν τὸ μεθοδικὸν καὶ φιλόπονον οὐχ ἥττον κρίνομεν εὐκαιρὸν καὶ τὴν παροῦσαν ὥραν, καθ' ἣν εὐρισκόμεθα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους νὰ ποιήσωμεν συγκεφαλαίωσιν τινὰ τοῦ παρελθόντος καὶ ἀνασκόπησιν αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ἐκθέσωμεν ἃς ἔχομεν ἢ μᾶλλον ἃς ἐκ πείρας ἐσχηματίσαμεν ἰδέας ἐν γένει περὶ τῆς παιδείσεως ἡμῶν.

Τὸ ἄρτι λήξαν σχολικὸν ἔτος δὲν ἀφῆκεν ἡμῖν κακὰ ἐντυπώσεις ὡς πρὸς τὴν ἐγχώριον ἐκπαίδευσιν τῶν τε ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν γένει, ἤτοι κατὰ τε τὴν δημοτικὴν καὶ τὴν μέσων βαθμίδων τῶν τε ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων Παιδευτηρίων. Ἀπανταχοῦ παρετηρήθη ἐν πρώτοις ὅτι καθ' ὅλον τὸ λήξαν σχολικὸν ἔτος κατεβλήθη μετὰ ζήλου καὶ φιλοπονίας προσπάθεια ἐκ μέρους τῶν διδασκόντων εἰς ὅσον ἐνεστὶ προαγωγὴν καὶ ἐπίδοσιν καὶ αὐτῶν τῶν δυσμαθεστέρων φύσεων· ἐκ μέρους δὲ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν εὐγενῆς ἀμιλλα εἰς τὴν ἐπικάρπωσιν καὶ μείζονα ὠφέλειαν ἑαυτῶν. Εἶτα δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρετηνῶν δημοσίων ἐξετάσεων ὑπῆρξαν ἱκανῶς εὐάρεστα καθ' ὅσον εἰς τὴν ἐπιμέτησιν τῆς ἱκανότητος τῶν ἐκπαιδευομένων ἐτηρήθη αὐστηροτέρα τις ἀκριβεία καὶ δικαιοσύνη, καθ' ἣν διεκρίθησαν ἐμφανῶς οἱ τὸ εὐγενῆ καὶ εὐκαρπὸν τῆς παιδείσεως στάδιον σταδιοδρομήσαντες νέοι. Εἰ δυνατόν δὲ ἐκ τοῦ παρελθόντος νὰ προεικασώμεν καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος, ἔχομεν ἀπὸ τοῦδε τὸ ἐνδόξιμον νὰ ἐλπίζωμεν εἶτι μείζονα ἀγαθὰ καὶ ἀγλαότερους τοὺς καρποὺς τοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀπὸ τῆς χθὲς εἰσῆλθεν ἡ νεότης.

Ἀλλὰ λέγοντες τὰ ἀνωτέρω ὀφείλομεν νὰ ποιήσωμεν τὴν παρατήρησιν ὅτι λέγομεν ταῦτα ὑπ' ὄψει ἔχοντες τὸ λειτουργοῦν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα, κατὰ τὸ ὅποιον ἐξετάζοντες τοὺς τε ἐκπαιδευτὰς καὶ ἐκπαιδευομένους δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἀποδόσωμεν δικαιοσύνην καθ' ὅσον καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐξέπληρωσαν τὸ ἐξυτῶν καθήκον ἐπαρκῶς καὶ ἀξιοπαίνως. Δὲν ἐννοοῦμεν ὁμῶς μετὰ ταῦτα ὅτι ἀποδεχόμεθα καὶ στέργομεν τὸ ἐπικρατοῦν τῆς ἐθνικῆς παιδείσεως σύστημα ὡς τὸ προσφορώτερον καὶ τελεσιουργότερον εἰς τὸ νὰ ἐπιτελεσθῇ τοῦτο τὸν ἀληθῆ προορισμὸν εἰς ὃν δέον νὰ τείνῃ ἢ ἐν γένει παιδεύσει τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὴν συγκρότησιν καὶ τὴν σκοπιμότητα μᾶς ἐκάστης τῶν βαθμίδων τῆς παρ' ἡμῖν ἐκπαιδείσεως, θὰ εὐρωμεν ὅτι οὐδὲν τῶν σχολείων, οὔτε τὸ δημοτικόν, οὔτε τὸ καλούμενον Ἑλληνικόν, οὔτε τὸ Γυμνάσιον εἶναι τι ὅλον καὶ αὐτοτελές, παρέχον εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅσας οὗτος ὄφειλε νὰ ἐφοδιασθῇ γνώσεις, ἐὰν ἐξ ἐκάστου τῶν σχολείων τούτων ἀπεράσσει νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν πρακτικὸν κόσμον

ἀλλὰ τὸ μὲν δημοτικὸν Σχολεῖον εἶναι προπαρασκευαστικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ, τὸ δὲ Ἑλληνικὸν τοῦ Γυμνασίου καὶ τὸ Γυμνάσιον τοῦ Πανεπιστημίου ὥστε ὁ εἰσερχόμενος καὶ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν σταδιοδρομίαν παρ' ἡμῖν τῶν γραμμάτων ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἅπαντα ταῦτα τὰ ἀλληλοχόμενα στάδια τῆς μαθητείας, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν πρακτικὸν κόσμον, ἔχων ὅπως οὐδὲν ἐφόδιόν τι γνώσεων, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἀνεπαρκές καὶ ἰσχνόν καὶ κατὰ μέρος. Διὰ νὰ κατανοηθῇ δ' ἔτι σαφέστερον καὶ ψηλαφητῶς αἰσθητῶς ἡ ἀλήθεια αὕτη, ἃς λάβωμεν ἕνα παιδὰ ὑπ' ὄψει ἡμῶν, καὶ ἃς παρακολουθήσωμεν αὐτὸν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς μαθητείας του. Ὁ παῖς οὗτος εἰσερχόμενος εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, καὶ ἐξερχόμενος μετὰ οὐ μικρὰν εἰς αὐτὸ φοίτησιν ἔχει ἄρα γε τὸ ἐφόδιον τῶν γνώσεων, ὅσαι ἀπαιτοῦνται αὐτῷ ἵνα ἐκ τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου εἰσέλθῃ εἰς τὸν πρακτικὸν κόσμον καὶ ἀποδοθῇ εἰς ἕν τῶν πολυειδῶν τοῦ βίου σπουδασμάτων, διότι αἱ περιστάσεις αὐτοῦ δὲν τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ ἐξκολουθήσῃ περαιτέρον τὰς σπουδὰς του; Πολλοὺ γε καὶ δεῖ. Καθ' ἑκάστην ἀπαντῶμεν πολλοὺς διανύσαντας τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐποδοθέντας εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον, οἵτινες πολλοὺ ἀπέχουσι ἀπὸ τοῦ νὰ φέρωσι τοιοῦτο ἐφόδιον καὶ μόλις καὶ μετὰ βίας ὄξουσι κἄν σχολεῖον τινός. Ἀλλὰ μήπως ἐὰν ὁ ἀπόφοιτος τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου βαδίσῃ κατ' εὐθείαν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ διανύσας ἐκεῖ τριετίαν ὄλην, ἐξελθὼν δὲ ἐκ τούτου εἰς τὸν πρακτικὸν κόσμον εὐρίσκειται ἐφοδιασμένος μὲ ἐφόδιον ἀντάξιον τῶν μόχθων του καὶ τῶν ἐτῶν τὰ ὅποια προσέφερον ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τοῦτον τῶν Μουσῶν; Καὶ ἐνταῦθα δὲν ἔχομεν εἰμὴ νὰ δώσωμεν τὴν αὐτὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν ὁ ἐξερχόμενος τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ὁ τελειοδιδάκτωρ αὐτοῦ δὲν φέρει μὲθ' ἑαυτοῦ οὐδὲν χρήσιμον εἰς τὸν πρακτικὸν βίον; οὔτε κἄν δύο σειρὰς δύναται νὰ γράψῃ ἄφ' ἑαυτοῦ ἐν αὐτῇ τῇ μητρικῇ του γλώσσῃ, οὔτε νὰ ὀρθογραφήσῃ, οὔτε νὰ καλλιγραφήσῃ, οὔτε νὰ ἰχνογραφήσῃ, οὔτε νὰ λύσῃ στοιχειώδη τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς προβλήματα, οὔτε τὸ παράπαν νὰ ἐνοήσῃ τι, οὔτε γνώσεις στοιχειώδεις αὐτὸς νὰ ἔχῃ. Διὰ τὸ ταῦτα; διότι οὔτε τὸ δημοτικὸν Σχολεῖον εἶναι σχολεῖον αὐτοτελές καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐπαρκoῦν, οὔτε τὸ Ἑλληνικόν, ἀλλὰ τὸ ἐν εἶναι προπαρασκευαστικὸν τοῦ ἄλλου, ἀμφοτέρω δὲ προπαρασκευαστικὰ τοῦ Γυμνασίου. Ἀλλ' ἃς φέρωμεν λοιπὸν τὸν νέον τοῦτον καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον, καὶ μετὰ τετραετῆ καὶ ἐν αὐτῷ φοίτησιν ἃς ἐπισκοπήσωμεν αὐτὸν ὡς πολίτην, ὡς ἄνθρωπον ὅστις διπαιοῦται νὰ ὀνομάζῃται εὐπαιδευτός, θὰ ἴδωμεν ὁμῶς ὅτι οὔτε οὗτος ἐξερχόμενος θὰ φέρῃ μὲθ' ἑαυτοῦ τελειόν τι ἐφόδιον γνώσεων· ἀλλὰ μόνον ἀρχὰς ἐκ πάντων καὶ πασῶν· οὔτε τὴν γνῶσιν τῆς ἐθνικῆς του γλώσσας τελεσιουργεῖ, οὔτε ἄλλης τινὸς ξένης, Γαλλικῆς ἢ Λατινικῆς, οὔτε τὴν φιλοσοφίαν, οὔτε τὴν ῥητορικὴν, οὔτε τὴν θεολογίαν, οὔτε τὴν ἱστορίαν, οὔτε τὴν φυσικὴν, οὔτε τὴν χημείαν, οὔτε τὴν Μαθηματικὴν, οὔτε ἄλλο τι αὐτοτελές σύστημα γνώσεων, ἀλλ' εἶναι ὁ τελειόφοιτος τοῦ

Γυμνασίου εἰνεὶ ἐπιτομή τις καὶ ἀπάνθισμα γνώσεων, ὧν ἄκροις χεῖλεσιν ἐγούσατο, καὶ ἐξ ὧν ἐλάχιστα χρησιμεύουσι εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, καὶ αὐταὶ ἀμφιβάλλομεν ἂν που εὐρίσκονται παρ' οὐτῷ. Διὰ τὸ τοῦτο διὰ τὸν αὐτὸν ὄν καὶ περὶ τῶν ἄλλων βαθμίδων τῆς ἐκπαιδείσεως εἶπομεν λόγον· διότι δηλ. ἐν Γυμνάσιον ἔχομεν, ἐν τῷ ὅποιῳ συμμαθητεύουσι καὶ οἱ μέλλοντες νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἐπιστήμην, καὶ οἱ μέλλοντες νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν· ὁ δὲ κανονισμὸς ἀπέβλεψε μᾶλλον πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ πρὸς τοῦτο συνέδεσε στενότερον τὸ Γυμνάσιον παρὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν, καθ' ἣν ἀφῆκε τοῦτο ξένον καὶ πόρρω ἱστάμενον.

Τούτων λοιπὸν οὕτως ἐχόντων δικαιούμεθα ὡς πιστεύομεν νὰ φρονῶμεν ὅτι τὸ διέπον τὴν ἐθνικὴν παιδείαν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα δὲν εἶναι τὸ καθ' ἡμᾶς ἀσπαστόν, καὶ ἀνάγκη ἐκ παντὸς τρόπου νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν κατερειπίωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνίδρυσιν συστήματος ἀνταποκρινομένου εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς νὰ δεσμεύῃ τοῦτον ἐπὶ 14 ὅλα ἔτη καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ἀπολύῃ αὐτὸν ἀστοιχείωτον καὶ ἀνεργάστιον ἐν τῷ πελάγει τοῦ πρακτικοῦ βίου. Ἐπειδὴ δὲ διὰ νὰ συγκροτηθῶσι τὸσαῦτα αὐτοτελῆ καὶ αὐτάρκη Σχολεῖα δὲν ἐπαρκεῖ ἔτις τὸ δημοτικὸν βλαάντιον, ἀνάγκη ἐντεῖθεν νὰ σκεφθῇ τις πῶς ἤθελεν εἶσθαι ἐφικτόν νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰ χρεωδέστερα. Χρεωδέστερον δὲ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄλλο παρὰ ἡ βαθμὶς ἐκείνη τῆς παιδείσεως, ἣτις περιλαμβάνει τὸ πολυπληθέστερον μέρος καὶ τὸ στοιχειωδέστερον καὶ τοιοῦτο βεβαίως εἶναι τὸ σχολεῖον τοῦ λαοῦ, τὸ δημοτικὸν καλούμενον Σχολεῖον. Ἐχομεν λοιπὸν ἀνάγκην πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ συγκροτηθῇ ἐπὶ τὸ τέλειον, ἐπὶ τὸ αὐτοτελές καὶ αὐτάρκες τὸ δημοτικὸν Σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον εἰσερχόμενος ὁ παῖς νὰ εὐρίσκη ἅπασαν ἐκείνην τὴν μόρφωσιν καὶ διάπλασιν, ἣτις θὰ παρακολουθῇ αὐτὸν καθ' ὅλον τὸν πρακτικὸν βίον του, καὶ θὰ ἴσθαι οὕτως εἰπεῖν ἡ ἀσβεστος δᾶς, ἣτις θὰ διαφωτίξῃ πάντα τὰ ἄδυστα καὶ σκοτεινὰ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, ὅστις ὀνομάζεται ἀνθρώπινος βίος. Ἄν ἡ φωνὴ ἡμῶν εἶχομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἠδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὅρια καὶ ἀπὸ τῶν ὧτων εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν διάνοιαν τῶν ἰθυόντων τὰς τύχας τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν ἐθνικὴν παιδείαν ἠθέλωμεν τορώτερον τυριννικῆς σάλπιγγος φωνάζει κάτω τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, κάτω τὰ Γυμνάσια καὶ ἐπὶ τῶν δαπανωμένων δι' αὐτὰ ἃς ἰδρωθῶσι Σχολεῖα τοῦ λαοῦ αὐτάρκη, αὐτοτελῆ καὶ ἱκανὰ νὰ ἐφοδιάζωσιν αὐτὸν μὲ τὰς ἀπαιτούμενας πρακτικὰς γνώσεις εἰς τὸ νὰ ζῆτῃ ἀνθρωπίνως, καὶ νὰ διαπλάσῃ τὸ ἦθος αὐτοῦ συμφῶνως πρὸς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας. Ὅστις θέλει παιδεύειν φιλολογικῶς, διότι φιλολογικὰ εἶναι τὰ Σχολεῖά μας καὶ τὰ Γυμνάσιά μας, ὅστις θέλει ἐπιστήμην ἃς ὑπάρχωσι διὰ τὸν τοιοῦτον ἀνεγνωρισμένοι διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί, οὗς εὐρίσκων οὗτος καὶ παρ' οἷς μαθητεύων ἰδιωτικῶς ἐπὶ διδάκτρως ἃς πορίζεται οὕτω τὸ ποσὸν τῶν γνώσεων, αἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν σκοπὸν του, καὶ προσερχόμενος εἰς ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ

τούτω τεταγμένην ἀς υφίσταται τὴν δοκιμαστικὴν αὐτοῦ ἐξέτασιν δυνάμει τῶν πιστοποιητικῶν τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοῦ σπουδῶν καὶ ἀς λαμβάνη οὗτος τὸ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον προπεμπτήριον αὐτοῦ. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου καὶ ἀληθῶς εὐπαιδέτους ἠθέλομεν ἔχει πολίτας καὶ λαὸν πεφωτισμένον. Τὸ μόνον ὄπερ ἠδύνατό τις νὰ προβάλλῃ ἡμῖν εἰς ἀντίρρησην θὰ ἦτο ἴσως ὅτι καταργουμένων τῶν δημοσίων παιδευτηρίων τῆς Μέσης ἐκπαίδευσως ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ στερήσωμεν τὰ μέσα μεγαλοφυίας τινὸς εἰς ἀνάπτυξιν καὶ ἐκτύλιξιν της· ἀλλὰ φρονούμεν πεπειθότως ὅτι ἡ μεγαλοφυία δὲν ἀπόλλυται, οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιπροσθήσῃ αὐτῇ· οὐδὲ πιστεύομεν ποτε ὅτι θὰ εὐρεθῇ διδάσκαλος ἢ καθηγητής, ὅστις νὰ μὴ δώσῃ εἰς αὐτὴν ἄσυλον, νὰ μὴ φιλοξενήσῃ αὐτὴν καὶ περιθάλλῃ περισυνάγων εἰς τὸν κύκλον τῶν μαθητῶν του.

Αὗται εἶναι αἱ ἰδέαι τὰς ὁποίας γενεᾷ εἰς ἑκαστον ἡμελέτη ἀφ' ἐνός καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ παρ' ἡμῖν λειτουργούντος ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος, καὶ ἡ παραβολὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἀφ' ἑτέρου τῶν ἔθνων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, τῶν ὁποίων ὁ ἔσχατος πολίτης εὐρίσκειται ἐφοδιασμένος μὲ ὅσας γνώσεις δὲν ἀπαντῶσι παρ' ἡμῖν μεταξὺ τῶν μᾶλλον εὐπαιδευτῶν, καὶ παρ' οἷς τὰ πάντα προάγονται καὶ τελειοῦνται, ἐν ᾧ τὰ παρ' ἡμῖν πάντα ἀκίνητοισι, εἰσὶ στάσιμα καὶ εὐρωτιῶντα. Ὅταν δὲ πρόκηται νὰ ἐπιδειξώμεν καὶ ἡμεῖς τὴν πρόδόν μας, πρόχειρον εἶναι ἡ στατιστικὴ, ἥτις ἀναγράφουσα τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν διαφόρων Σχολείων μας καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς μαθητευομένων παρουσιάζει εἰκόνα ἔθνους πεφωτισμένου, ἐν ᾧ πράγματι τὸ πλεῖστον τῶν ἀπογραφομένων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν δυναμένων νὰ ὑπογράψωσι τὸ πολὺ πολὺ τὸ ὄνομά των.

Γνώμη ἀντιπολιτευομένου βουλευτοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

Ἐπειδὴ ἡ ἄρσις τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐστὶ τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τοῦ τόπου, νομίζω ἄξιον τοῦ κόπου νὰ μεταδώσω ὑμῖν καὶ δι' ὑμῶν τοῖς ὑμετέροις ἀναγνώστασι τὴν γνώμην βουλευτοῦ ἥτις ἐνδιαφέρει τόσῳ μᾶλλον τὸ κοινόν, ὅσῳ ὁ βουλευτὴς οὗτος ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐγκρίτων ἀντιπολιτευομένων καὶ πολὺ πιθανὸν νὰ καθίσῃ εἰς τὰ ἐδώλια τῶν Ἱπουργῶν ἂν ποτε ἡ ἀντιπολιτεὺσις περιήρχετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ ἀξιώτιμος λοιπὸν οὗτος Βουλευτὴς διεληθὼν ἐσχάτως ἐντεῦθεν καὶ ἐρωτώμενος περὶ τῆς ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, διεβεβαίωκε ὅτι ἡ ἄρσις αὐτῆς ἐστὶν ἀδύνατος καθόσον δὲν ὑπάρχει τὸ ἀνάλογον ἔσοδον διὰ τὴν συνομολόγησιν δανείου, τοῦ Νόμου περὶ τῶν νέων φόρων μὴ ἀρχίσαντος ἐτι νὰ λειτουργῇ προσέθηκε δὲ ὅτι εἶναι ὠφέλιμον μὲν ν' ἀρθῇ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀναγκαῖον, καθόσον ἐνῶ μὲν ζημιούται ὁ τόπος ἀφ' ἐνός, ἐξ ἄλλου ὠφελεῖται διὰ τῆς ὑπερτιμῆσεως τῶν προϊόντων αὐτοῦ· ἀλλως τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν εἶχον καὶ ἔχουσι καὶ ἄλλα Βύρωπαϊκά ἔθνη καὶ ἡ ὑποτιμῆσις τοῦ χαρτονομίσματος συμβαίνει καὶ ἐν Αὐστρίᾳ. Τῷ παρατηρήθη ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας δὲν εἶναι ὅμοιαι καθ' ὅλα τὰ ἔθνη καὶ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις. Ἐν Γαλλίᾳ ἐσχάτως ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία δὲν ἐπέφερεν οὐδεμίαν διατάραξιν τῶν ἀξιών, ἐν Αὐστρίᾳ δὲ καὶ Ἰταλίᾳ ἐγένοντο ὑποτιμῆσις τοῦ χαρτονομίσματος ἐν καιρῷ πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν καταφανῶν τοῖς πᾶσιν, ἐν εἰρηνικῇ δὲ καταστάσει ἐν τε τῇ Ἰταλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ τὸ συνάλλαγμα ποικίλλει ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ὀλοκλήρου ἀπὸ 1/2 — 1 0/10 καὶ ἡ διακύμανσις αὐτὴ ἔχει ἀφορμὰς καταφανεῖς οἷον ἐλάττωσιν ἔσοδειῶν, ὑποτιμῆσιν τῶν προϊόντων κτλ. ἐν δὲ τῇ Τουρκίᾳ ἡ

ὑποτιμῆσις τῶν καϊμέδιων ἔφθασεν εἰς 60—70 0/10 ὅτι παρ' ἡμῖν ὁμοῦ ἐν πλήρει εἰρήνῃ καὶ ἄνευ οὐδενὸς καταφανοῦς λόγου προχθὲς ἐτι ὑψώθη τὸ συνάλλαγμα ἐκ μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην 2—3 0/10 ἥδη δὲ ὑποτιμήθη πάλιν ἄλλο τόσον. Ἡ ὑποτιμῆσις δὲ τοῦ χαρτονομίσματος εἶχε φθάσει μέχρι 18—20 0/10 τῆς ἀξίας αὐτοῦ, πολὺ δὲ πιθανὸν ἂν ὁ πολιτικὸς ὀρίζων ταραχθῇ τὸ παραμικρὸν νὰ ὑποτιμηθῇ εἰς 30 ἢ καὶ 50 0/10. Ὅτι καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἐξαγωγή ὠφελεῖται ἐκ τῆς ὑπερτιμῆσεως τοῦ συναλλάγματος εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὸν ὅπου δὲν ὑπάρχει βιομηχανία καὶ ὅπου τὰ πάντα προμηθεύομεθα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡ εἰσαγωγὴ ἥτις ὁμολογουμένως ζημιούται σπουδαίως εἶναι πολὺ μειζων τῆς ἐξαγωγῆς, ὅτι ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ ἡ ἐξαγωγή ἐπηρεάζεται διὰ τῆς ὑπερτιμῆσεως ἀπάντων τῶν πραγμάτων καὶ τῶν ἡμερομισθίων, καὶ ἡ εἰσαγωγὴ δὲ καὶ ἡ ἐξαγωγή ἐπηρεάζονται ταυτοχρόνως παθαινομένου τοῦ ἐμπορίου ἐν γένει διὰ τῆς ἀκαταστασίας τοῦ συναλλάγματος, τῷ παρατηρήθη προσέτι ὅτι ἐν τοιαύτῃ οἰκονομικῇ καταστάσει δὲν δυνάμεθα νὰ ὑπάρχωμεν οὔτε πολιτικῶς ὡς κράτος, καὶ ὅτι ἡ παράτασις αὐτῆς θὰ ἀγάγῃ τὸν τόπον εἰς κρίσιν λίαν ἐπικίνδυνον· ἀλλ' ὁ κ. Βουλευτὴς ἐπέμεινε εἰς τὸ φρόνημά του.

Εἶναι βεβαίως λυπηρὸν νὰ βλέπη τις πόσον οἱ ἐπαγγελλόμενοι νὰ κυβερνήσωσι τὸν τόπον εἰς τὰς σοβαρὰς ταύτας περιστάσεις εἰσὶν ἄπειροι εἰς τὰ στοιχειωδέστερα οἰκονομικὰ ζητήματα ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται σήμερον ἡ τύχη αὐτοῦ· εἶναι δὲ καὶ τοῦτο εἰς ἐκ τῶν σπουδαίων λόγων ὅπως εὐχρηθώμεν τὴν ταχεῖαν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ὅπως ἐπανεῖλθῃ τὸ οἰκονομικὸν σύστημά μας εἰς τὴν τακτικὴν τροχιάν του διότι ἄλλως κινδυνεύομεν νὰ γίνωμεν ξρμαιὸν ὀλίγων ἐν Ἀθήναις ἐπιτηδεῶν οἵτινες γινώσκουσι νὰ ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀπειρίαν τῶν πολλῶν.

Κ. Δ.

Ἀξιωματικὸν ζήτημα.

Διὰ πάντα ἄνθρωπον ἐξετάζοντα τὸ πρᾶγμα ἐπισταμένως καὶ ἄνευ προκαταλήψεως δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐφάνη λίαν φρόνιμος καὶ συνετὴ ἀποδεξαμένη τέλος τὰς προτάσεις τοῦ Ἱπουργοῦ διότι αὐταὶ χωρὶς νὰ προδικάσωσι τι καὶ ἐπιφυλάττουσαι τουναντίον ὅλα τὰ δικαιώματα, δύνανται νὰ θέσωσι ταχέως τέρμα εἰς κατὰστασιν ἥτις παρατεινομένη δύναται νὰ πόσῃ ἐπιπλαβεστάτη καὶ ἴσως ὀλεθρία εἰς καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῆς πόλεως. Εἶναι πράγματι πρόφανές ὅτι αἱ ὑποθέσεις δὲν πρέπει νὰ ἐξετάζονται καὶ νὰ διεξάγονται ὑπὸ νομικῆν μόνον ἔποψιν, ἀλλ' ἰδίως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐπιεικείας καὶ τῆς πρακτικότητος. Εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ ἂν ἔχωντες κατὰ νόμον δίκαιον, ἀναγκασθῇ οὐχ ἤττον νὰ μεταβάλῃ καὶ νὰ μετριάζῃ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαίου τούτου· τίς σπουδάζων θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ κ. Μανιὰκ ἢ ἄλλος ἐργολάβος ἀντ' αὐτοῦ δύναται νὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ ἐκτελέσῃ κυματοθραύστην ἀπαιτήσονται δαπάνην 8 ἑκατομμυρίων, λαμβάνων μόνον 4, καὶ δὲν εἶναι τοῖς πᾶσι δῆλον ὅτι ἀναγκαιῶς θὰ χρειασθῇ πρόσθετος δαπάνη. Ἴδου ὅλον τὸ ζήτημα ὅπερ ἀρμόδιοι καὶ ἀμερόληπτοι ἄνδρες δέον νὰ λύσωσι μετὰ προηγουμένην ἐπισταμένην ἔρευναν τῶν πραγμάτων καὶ μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν ὅτι αἱ γινόμεναι δαπάναι ὑπερέβησαν τοὺς προϋπολογισμούς. Ἄλλως φαίνεται ὅτι πάντες ἀναγνώριζουσι κατ' ἀρχὴν ὅτι δίκαιον καὶ ἐπιεικὲς εἶναι νὰ ποζημιωθῇ ὁ κ. Μανιὰκ, ἀφοῦ ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν ἰσχυρισμῶν του. Οἱ λέγοντες ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, συμφωνοῦσα μὲ τὸν ἐργολάβον, πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐρίσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, δὲν συλλογίζονται ὅτι τοῦτο εἶναι ὀλικῶς ἀδύνατον, ἂν προηγουμένως δὲν πιστοποιηθῇ ἐπισημῶς πόσον ἐβύθισε καὶ πόσον ὥλισθη ὁ κυματοθραύστης, καὶ δὲν ἐξετάσῃ τὸ ἔδαφος εἰς

τὰ ἄλλα μέρη. Οὕτω πράττοντες ἠθέλομεν βαρῆσαι πάλιν πρὸς τὸ ἀβέβαιον, ἠθέλομεν διατρέξαι οὕτως εἰπεῖν τὰς πιθανότητας λαχείου, μὴ γνωρίζοντες τίς θὰ κερδήσῃ. Τὸ ὄρθον εἶναι νὰ ὀρισθῇ ὅσον τὸ δυνατόν, ἀκριβῶς ἡ γυνομένη ζημία πρὶν ἢ παραχωρηθῇ ἀποζημιώσις. Φυσικὸν εἶναι νὰ δοθῇ ἀποζημιώσις δίκαια καὶ οὐχὶ νὰ ὀρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων ποσὸν τι ὅπερ δυνατόν νὰ ἦναι ἀνεπαρκὲς καὶ θὰ ἔχωμεν τότε ἄλλας δυσκολίας βραδύτερον. Τούτων ἕνεκα ὀρθῶς ἀπεφάσισαν τὸ τε Ἱπουργεῖον καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ὑποβληθῇ τὸ ζήτημα εἰς δοκίμους μηχανικούς, καὶ, ὅπως οὗτοι δυνήθωσι νὰ ποφανθῶσι ἐν πλήρει γνώσει τοῦ πράγματος, νὰ γείνη ἄμεσον πείραμα πρὸς τὸ βόρειον μέρος, νὰ γείνωσι δὲ καὶ ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι καταμετρήσεις καὶ ἐπαληθεύσεις καὶ νὰ καταρτισθῶσι τὰ διαγράμματα διὰ τὰ διάμεσα σημεῖα.

Βιογραφικὴ τινὲς σημειώσεις περὶ Θεοδ. Τσιλιάνη.

Ἀνηγγελάμεν πρὸ ἡμερῶν ὅτι ἀπεβίωσεν ἑκατονταετῆς περίπου, ὁ πολιώτερος καὶ ἀρχαιότερος τῶν ἐνταῦθα Ἀσκληπιαδῶν Θεοδόσιος Τσιλιάνης, πρὸ πεντηκονταετίας καὶ ἐπέκεινα ἀποκατασταθεὶς ἐν Πάτραις, καὶ ἐξασκήσας τὴν ἐπιστήμην του μέχρι πρὸ τινῶν ἐτῶν, ὅτε ἕνεκα τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας του ἀπέστη πάσης ἐργασίας. Ὁ Θεοδόσιος Τσιλιάνης διεκρίνετο διὰ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας γνώσεις του. Ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Φιλοσοφίας κατὰ τὸ ἔτος 1818 ἐν Ἰταλίᾳ, ἐπανήλθεν εἰς τὴν πατρίδα του Ἰθάκην, μετ' οὗ πολὺ δὲ ἐξελέχθη ἀντιπρόσωπος αὐτῆς εἰς τὴν Ἰόνιον Βουλὴν· ἡ ὀργῶσα ὅμως Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν ἀνδρὸς ἔχοντος Ἑλληνικώτατα αἰσθήματα, καὶ ὑπὸ ἀγῶνι πατριωτισμοῦ φλεγόμενου. Ὁ Τσιλιάνης διὰ τὴν κοινωνικὴν ἐν Ἰθάκῃ θέσιν του, καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην του, πολλὰς παρέσχε βοηθείας καὶ περιποιήσεις εἰς τὰς καταφυγούσας τότε ἐν Ἰθάκῃ ἐπισήμους καὶ ἄλλας οἰκογενείας τῆς τε Πελοποννήσου, ἰδίως τῶν Πατρῶν, καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος· ἐφ' οἷς αἱ προσωριναὶ Κυβερνήσεις τῷ ἐξέφρασαν δι' ἐπισήμων ἐγγράφων τῶν, τὰς δεούσας διὰ τὰς ὑπηρεσίας του εὐαρεσκείας. Ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, τὸν διώρισε Πρόεδρον τοῦ ἐν Καρυταίνῃ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου, ἐνθα διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἐπανήλθε δὲ μετ' ὀλίγων εἰς Πάτρας, ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως ὧν, καὶ μεγάλως συντελέσας εἰς τοῦτο· ἦν δὲ πρωτεύων καὶ ἐπιζήτητος ἱατρός καὶ εὐεργετικώτατος ἐν τῇ πόλει μας τότε, ὑπὸ δεινὰς διατελούσῃ στερήσεσι καὶ περιστάσει· ὑπηρετήσε δὲ καὶ εἰς τὸν ναυλοχοῦντα ἐνταῦθα τότε Ἑλληνικὸν Στολίσκον ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Κανάρην, στερούμενον εἰδικῶς ἱατροῦ. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Δης Βασιλείας, ἐξελέχθη καὶ διετέλεσε δημοτικὸς σύμβουλος Πατρῶν, κατὰ τὴν ἀγῶν ἐκείνην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐτιμῶντο τὰ ἐπαγγέλματα, ἐξετιμῶντο δὲ καὶ τὰ Πρόσωπα διατελέσας δὲ καὶ ὑγειονομικὸς ἱατρός, πολλὰς καὶ σπουδαίας ὑπέβαλεν ἐκθέσεις περὶ τῶν ὑγειονομικῶν, αἵτινες ἐχρησίμωσαν ὡς βᾶσις κατὰ τὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νομοθετηθέντα· ἐτιμῆθη δὲ βραδύτερον ἐπὶ τῆς Δης Βασιλείας, καὶ μετὰ τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν Ἑθνικὴν Συνέλευσιν ἐξελέχθη καὶ διετέλεσε πληρεξούσιος Ἰθάκης.

Ὁ Θεοδόσιος Τσιλιάνης ἦν πρότυπον σωματικῆς καὶ διανοητικῆς ὑγιείας ἕνεκα τοῦ ἐγκρατοῦς καὶ τακτικοῦ βίου του, ἀκαμάτου δὲ διανοητικῆς φιλοπονίας μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ζωῆς του· ἡ στέρσις στενωτάτου φίλου του, τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Ζαίμη, ἐλύπησε βαθύτατα τὴν καρδίαν του, καὶ ἔκοτε, πρὸ δέκα ἡδὲ μηνῶν, ὁ Θεοδ. Τσιλιάνης δὲν ἐξῆλθε τῆς οἰκίας του, ὑγιει-

ως μὲν ἔχων κατὰ τὰ λοιπὰ, βαθμηδὸν δὲ ἐλαττομένης τῆς ὀρέξεώς του, ἕως οὗ ἐπῆλθε τελεία στέρσις αὐτῆς, καὶ μετὰ ἀσιτίαν πεντήκοντα περίπου ἡμερῶν, κατέληξε τὴν βίον, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προαισθανθεὶς τὸ τέλος, καὶ ἐκπληρώσας ἐνωρὶς τὰ πρὸς τοῦτο θρησκευτικὰ του καθήκοντα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ χολέρα εὐτυχῶς φαίνεται ὅτι ἐφέτος ἐμφανισθεῖσα ἐν Αἰγύπτῳ εἶχε προσυνευνοῦσιν τινα μετὰ τῆς πόλεως Πατρῶν, καθ' ἣν ἐν ᾧ ἄσασαι αἱ ἄλλαι πόλεις καὶ κομποπόλεις καὶ αὐτὴ ἡ Πρωτεύουσα ὑπεβλήθησαν εἰς ὑπάνασας πρὸς καθαρισμὸν των καὶ συγύρισμά των διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς ξένης ταύτης, μόναι αἱ Πάτριαι ἐγίνωσκον ἐκ των προτέρων ὅτι δὲν διενεοῖτο ἡ χολέρα νὰ ταξειδεύσῃ, ἐγκαταλείπουσα τὴν Αἴγυπτον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνετὴ αὐτῆ πόλις καὶ αἱ οἰκονομολόγοι ἀρχαί τῆς ἔσωσαν καὶ τὸ χρέμα, μηδὲν δαπανήσασαι, καὶ τὰς ἀκαθαρσίας συνάμα τῆς πόλεως καὶ τὴν ὄλην αὐτῆς ἀκοσμίαν καὶ ἐλεεινότητα, διότι κατ' ἐμπορικοὺς ἔσως ὑπολογισμοὺς ἡ κατὰ σοφὴν πρόνοιαν τῶν ὑψηλῶν μας ἀρχῶν καὶ αἱ ἀκαθαρσίαι ἐνδεχόμενον νὰ ὑπερτιμηθῶσι μὲ τὸν καιρὸν, ἢ νὰ χρησιμεύσωσι ὡς φυλακτήριον ἀπὸ ἄλλων ἀσθενειῶν, αἵτινες θὰ εἰσεβαλλοῦν εἰς τὴν πόλιν μας, ἐὰν ἐμάνθανον ὅτι αὐτὴ ἡτοιμάσθη καθαρισθεῖσα καὶ εὐτρεπισθεῖσα. Συγχαιρομεν λοιπὸν ἐπὶ τούτῳ τοῖς ἀρμοδίοις, οἵτινες ἔσωσαν καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ τε χρέμα καὶ τὰς ἀκαθαρσίας τῆς πόλεως.

— Ἰκαναὶ παρῆλθον ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν πολυπληθεστάτῃ συνοικίᾳ, τῆς Ἀρίας, ὁ Κουτσονικολὸς συνεπλάκη πρὸς τέσσαρας ἢ πέντε ἄλλους, καὶ μετὰ μάχην κρατεράν διὰ πυροβόλων ὄπλων, ξύλων καὶ μαχαιρῶν ἐπεσε θύμα καὶ ὅμως, ἐν ᾧ πᾶς τις ἐδικαιοῦτο νὰ προσδοκᾷ πεποιοθῆναι ὅτι οἱ φονεῖς παραχρῆμα συνελήφθησαν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τῆς παταγῶδους καὶ μακρᾶς ταύτης μάχης, πάντες ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ φυγοδικήσωσι καὶ οὐδεὶς τούτων μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν γράφομεν ἀνευρέθη ἢ συνελήφθη. Συνεπεῖς πρὸς ὅσα ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἡμῶν ἐγράψαμεν ὡς πικρὰς ἀληθείας, ἐρωτῶμεν καὶ αὐθις τοὺς ἀρμοδίους ἂν ἐπιμένωσιν ὁμολογοῦντες ὅτι **διοικουόμεθα** ἢ ὅτι **εἰκῆ** καὶ κατὰ **τύχην** συμβιοῦμεν, ἀποτελοῦντες οὐχὶ κοινωνίαν πολιτικὴν, ἀλλ' ἄθροισμα μιγάδων ἀνθρώπων συνελθόντων ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τύχην, ἀγέλην κτηνῶν, τὰ ὅποια μόνον σφαγεῖς ἔχουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ ποιμένας, κηδομένους τῆς ζωῆς αὐτῶν;

— Εἰς τὴν θέσιν γραμματέως τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας μετετέθη ὁ τῆς Κερκύρας κ. Χρήστος Παλαμᾶς. Ὁ κ. Παλαμᾶς γέννημα καὶ θρέμμα τῆς πόλεως Πατρῶν, ἥτις μετ' ἐντίμου μνήμης διασώζει ἐν τῇ συνειδήσει τῆς τοῦ μακαρίτου γεννητορᾶς του κτησάμενος δι' ἐνδελεχῶν κόπων πτυχίον διδάκτορος τῆς Νομικῆς, καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐξασκήσας εὐδοκίμως καὶ εὐσυνειδήτως τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐν Μεσολογγίῳ, τῇ πατρίδι τοῦ γεννητορᾶς του, ἀπεφάσισεν ἀπὸ τινων ἐτῶν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν στάδιον, καὶ ὅπου ὡς τοιοῦτος ὑπῆρξε εἴτε γραμματεῦσαν παρὰ Νομαρχία, εἴτε ὡς ἐπαρχος ἐγκατέλιπε τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις διὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν χρηστότητα τοῦ ἥθους, διὰ τὴν ἀκραν τιμιότητά του καὶ διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ πεφωτισμένην διαχείρισιν τῆς ὑπηρεσίας του. Δικαίως λοιπὸν καὶ εὐλόγως δύνανται σήμερον αἱ Πάτριαι νὰ εἴπωσιν ὅτι ἡ τοῦ γραμματέως τῆς Νομαρχίας θέσις ἡσφαλίσθη ὅσον οὐδέποτε εἰς χεῖρας ἀγνὰς καὶ εἰς διάνοιαν ἐπιστήμονα καὶ εὐθείαν.

— Δὲν ἐννοοῦμεν τὸν πόλεμον, τὸν ὅποιον τώρα εἰς τὰ ξεσχολάσματα ἤγειραν τινὲς τῶν ἀρχῶν μας ἐνταῦθα κατὰ τῶν ὀδικῶν καφενείων. Ταῦτα

ἤρξαντο ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ μέχρι σήμερον οὐ μόνον ἀφορμὴν τινα παρέσχον εἰς μέτρον τι κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ τούναντιον ἀπέβησαν διὰ τῆς τάξεως καὶ εὐκοσμίας των τόσα κέντρα εὐγενοῦς διασκεδάσεως, εἰς τὰ ὅποια προσέρχονται ἀνεξαιρέτως πᾶσαι αἱ οἰκογένειαι. Ἀλλὰ φαίνεται οἱ ὑπεύθυνοι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς τάξεως καὶ εὐκοσμίας ἐν γένει τῆς πόλεως ἐπόθησαν τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν· καὶ διὰ τοῦτο θέλουσι νὰ ἀπολαύσωσι ταύτης, ἀφαιροῦντες τὴν μόνην διασκεδάσιν, ἣν ἔχει ἡ πόλις μας. Δὲν ἔχει ὅμως οὕτω· ἀλλὰ τὸ καθῆκον αὐτῶν ὑπαγορεύει οὐχὶ τὴν ἄρσιν καὶ τὴν στέρσιν καλοῦ τινος, ἀλλὰ τὴν ἐπιτήρησιν αὐτοῦ καὶ ἐπαγρύπνησιν ἵνα μὴ ἐκτραπῇ εἰς κακόν. Τοῦτο ἐστὶ διοικεῖν καὶ ἐκπληροῦν καθῆκον· καὶ τοῦτο εἶναι καὶ τὸ ἐν ᾧ δοκιμάζονται αἱ ἀρχαί· τὸ δὲ κλεῖν καὶ στερεῖν εἶναι τὸ μόνον εὐκολόν. Τὰ αὐτὰ ἠθέλομεν εἶπει καὶ περὶ τοῦ ἐν τῇ Πλατείᾳ Γεωργίου θεάματος, εἰς ὃ προσερχόμενοι οἱ ἀνθρώποι λαμβάνουσιν ἐν μάθημα φυσικῆς ἱστορίας, βλέποντες ἰδίους ὄμμασι ὄφιν, ὃν ἀδύνατον νὰ ἀπαντήσωσιν εἰς τὸ κλίμα μας, κροκόδειλον, πίθηκον κλπ. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι εἶναι καὶ λαχεῖον δὲν εἶναι βάσιμος· διότι εἰς τὸ λαχεῖον δὲν λαμβάνουσιν ὅλοι ὅσοι προσέρχονται, ἀλλ' οἱ εὐνοοῦμενοι ὑπὸ τῆς τύχης· ἐν ᾧ ἐνταῦθα πᾶς ὁ προσερχόμενος λαμβάνει καὶ κατὰ τι φεύγων, τὸ ἔποισον δύναται μᾶλλον νὰ θεωρηθῇ ὡς δῶρον καὶ ἐνούμημα, ἀναπολοῦν αὐτῷ τὸ θεᾶμα ὅπερ εἶδε ποτε.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις δούε δείγματα τῆς ἀεροναυτικῆς του τόλμης κύριος Beudet ἦλθεν ἐνταῦθα καὶ προκηρύττει ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν, καθ' ὥραν 4ην μ. μ. μέλλει νὰ ὑψωθῇ εἰς τὰ αἰθέρια σκηνώματα ἀπὸ τοῦ κήπου τοῦ Σακκέτου, καὶ ὅτι θὰ ποιῆσῃ καὶ παραστάσιν τινα. Δὲν ἀμφισβᾶλλομεν ὅτι ἡ ἐγνώσμενη περιέργεια τοῦ κοινοῦ των Πατρῶν θὰ εὐχαριστήσῃ καὶ τοῦτον.

— Ὁ Συντάκτης τοῦ «Φορολογουμένου» κ. Κ. Φιλόπουλος ἐπανῆλθε χθὲς ἐνταῦθα καὶ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀναλαμβάνει τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης καὶ συνεπεῖς τὴν εὐθύνην των ἐν αὐτῇ γραφομένων.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος Figaro τῆς 29 Αὐγούστου ἐραυρίζομεθα τὰ ἐπόμενα, ἀφορῶντα εἰς πρόληψιν καὶ θεραπείαν κατὰ τῆς ἀπειλούσης ἤδη τὴν Εὐρώπην ἐπαράτου χολέρας.

«Τὰ ἔτη 1854, 1855 καὶ 1865 ὁ ἰατρὸς Ρουβίνης, παρεδέχθη τὴν ἐξῆς θεραπευτικὴν μέθοδον· ἐντὸς οἰνοπνεύματος 45 βαθμῶν, διάλυσον τὸ σπιν ποσότητα καμφορᾶς, ὅση δύναται νὰ διαλυθῇ· εἰς πρόληψιν τῆς νόσου λαμβάνεις τρεῖς τῆς ἡμέρας ἀνὰ πέντε σταγόνας ἐκ τοῦ μίγματος τούτου ἐπὶ τεμαχίου σακχάρους. Ὅταν δὲ ἡ νόσος ἤθελεν ἀναφανῆ, ὁ ἀσθενὴς κατακλίεται, καλύπτεται καλῶς, καὶ λαμβάνει ἀνὰ πέντε σταγόνας εἰς ἕκαστον τέταρτον τῆς ὥρας. Ἄν δὲ ἡ προσβολὴ εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ὀρμητικὴ, ἡ δόσις δύναται νὰ φθάσῃ μέχρις εἴκοσι σταγόνων, καὶ χορηγουμένων κατὰ διαστήματα πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας. Εἰς τὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1854 ὁ ἰατρὸς Ρουβίνης ἔλαβεν 391 ἀσθενεῖς, ἐκ των ὁποίων οὐδεὶς ἀπέθανεν.» Ὁ ἐπιστέλλων πρὸς τὴν εἰρημένην ἐφημερίδα ἐξ Ἀγγλίας τ' ἀνωτέρω προσθέτει, ὅτι δὲν εἶναι μὲν εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, συμβουλεύει ὅμως νὰ γίνηται χρῆσις τοῦ εἰρημένου φαρμάκου, ὅπερ εἰς πᾶσαν περιστάσιν εἶναι ἀβλαβές.

Ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς ἐξετάζων καὶ ἐπικρίνων τὴν περὶ τὴν καθαριότητα τῆς μεγαλοπόλεως τοῦ Λονδίνου, ὀλιγωρίαν των ταύτης ἀρχῶν, μεταδίδει τὴν ἐπομένην εἰδήσιν, τὴν ὅποιαν μεθ' ὅσης φρίκης, μετὰ τῆς καὶ δυσπιστίας, μεταφέρομεν ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

«Ἐν συνοικίᾳ τοῦ Λονδίνου, ἱκανῶς πολυπλη-

θεῖ, ἐγένετο προσοφάτως ἡ ἐξῆς ἀνακάλυψις. Ἐργολάβος των κηδειῶν, ἐσύναζεν ἐν τῇ οἰκίᾳ του, τὰ πτώματα των παιδῶν, τὰ ὅποια παρεδίδοντο πρὸς ἐνταφιασμὸν, καὶ ὤφειλε νὰ τὰ ἐνταφιάσῃ. Ἐβρον ὑπὸ τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας τοῦ βιομηχάνου τούτου δώδεκα μικρῶν παιδῶν πτώματα, εἰς πλήρη σχεδὸν ἀποσύνθεσιν, οὕτως ὥστε, των πλείστων ἐξ αὐτῶν δὲν κατορθώθη νὰ βεβαιωθῇ τὸ φύλον· ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ δικαιολόγησις τοῦ ἀξιοτίμου τούτου ἐμπόρου. Ἐνεκα τῆς μετρίως ἀμοιβῆς τὴν ὅποιαν ἐπληρώθη παρὰ των συγγενῶν των τεθνεώτων παιδῶν, ἀνέμενε νὰ συναχθῶσι περισσότερον πτώματα, ἵνα συγχρόνως τὰ ἐνταφιάσῃ ὅλα. Τὸ πρᾶγμα εἶναι φοβερόν, ἀλλὰ συχρᾶ συμβαῖνον, καὶ μάλιστα νόμιμον, καθὼς ὁ ἐργολάβος των κηδειῶν οὐδεμίαν διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ὑφίσταται τιμωρίαν· οἱ συγγενεῖς μόνον των τεθνεώτων ἔχουν δικαίωμα νὰ τὸν ἐνάξωσιν εἰς ἀποζημιώσεις· ἡ δωδεκάς των πτωμάτων μετεφέρθη εἰς κοινοτάφιον ἐν τῷ πρὸς ἔκθεσιν ὀρισμένῳ τόπῳ τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ ἐνταφιάσῃ τακτικῶς τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα λείψανα· καὶ τὸ ἐπραξε μετὰ τῆς αὐστηροτέρας οἰκονομίας, πληρώσας φρ. 3⁵⁰/₁₀₀ μέχρι 5 δι' ἕκαστον πτώμα. Πέντε δὲ περίπου ἐκ τούτων, ἰδίως τὰ μᾶλλον δυσδιάγνωστα, ἐτέθησαν ἐντὸς δύο κιβωτίων, σσηπῶτων καὶ μετεφέροντο εἰς τὸ νεκροταφεῖον ἐντὸς πεπεχαιομένου φορείου· καθ' ὅδον ὅμως, εἰς μίαν των λεωφόρων τοῦ Λονδίνου ἔσπασε τὸ φορεῖον, καὶ τὸ φορτίον ἔπεσε κατὰ γῆς· διεσπάρθησαν τὰ νεκροφόρα κιβώτια καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς διεσκορπίσθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· διαβάται φιλόανθρωποι συνέτρεξαν νὰ συμμαζευθῶσιν, ὅπως ἦν δυνατόν, τὰ διασκορπισθέντα λείψανα, ἐντὸς των δύο κιβωτίων τὰ ὅποια ἐπεσκεύασαν ὅσον ἡδυνήθησαν, καὶ τὰ ἐπανέφεραν εἰς τὸν πρὸς ἔκθεσιν τόπον, (Morgue) ἔθθα εὐρίσκονται εἰσέτι· ὁ ἐνοριακὸς Ναὸς πρόκειται νὰ ἐνάξῃ ἡδὴ τὸν ἐργολάβον Camden, οὐχὶ ὡς διαπράξαντα βδελυρὰν Ἱεροσυλίαν, ἀλλὰ ἵνα ἀποζημιωθῇ διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ἐνταφιασμοῦ !!!»

Πόθεν ἡ συνήθεια νὰ τίθενται τρία μετάλλια κομβία ἐπὶ τοῦ μᾶϊκος τοῦ στρατιωτικοῦ ἐνδύματος; ὁ ἐκ Βρυξελλῶν ἀνταποκριτὴς τοῦ Figaro, ἐκθέτων τὰ περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς στολῆς τοῦ Βελγικοῦ στρατοῦ, καὶ τῆς διὰ ταύτης καταργήσεως των τριῶν κομβίων, ἀναφέρει περὶ τούτου τὰ ἐπόμενα: «Ὅταν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, διωργανίσθησαν τὰ δημοκρατικὰ στρατεύματα, ἐσκεφθῆσαν ὅτι τὸ χειρόμακτρον ἦτο λείψανον ἀριστοκρατικόν, ἀνάμνησις χαλεπῶν καιρῶν, καὶ οὕτω καταργήθη τὸ ἐν τῷ θυλακίῳ χειρόμακτρον. Ἐκαστος ἐννοεῖ πῶς ἀνεπλήρου αὐτὸ ὁ στρατιώτης· τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ χειρομάκτρον ἐξεπλήρου οἱ δάκτυλοι, ἀλλὰ ἀτελοῦς οὖσης τῆς πρὸς τοῦτο ἐργασίας αὐτῶν, τὴν συνεπλήρου σφογγίζοντες τὴν ρίνα καὶ διὰ τοῦ μανικίου, τοῦ ὅπερ παρέβλαπτε μεγάλως τὴν καθαριότητα τοῦ ἐνδύματος· ἵνα ἐμπροσθῶσι εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν, ἐπένοησαν νὰ θέσωσι βία ἔχοντα καὶ ἀνάγλυφα, ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ μανικίου, τὸ ὅποιον ἀπεσφόνγιζε τὴν ρίνα, ὃ δὲ θέλων νὰ πράξῃ ὡς πρότερον, δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ κάμῃ, χωρὶς νὰ πληγωθῇ.»

Ἐν τῇ νήσῳ Γερσέη, ἐγένετο τὴν 9(21 ε. μηνὸς Αὐγούστου ἡ ἐτησίαι κτηνοτροφικὴ ἔκθεσις· ἐν αὐτῇ ὁ γεωργὸς Χρ. Νικόλας, (Ch. Nicolle) ἐξέθηκεν ἀγγελάδα διὰ τὴν ὅποιαν τῷ προσέφερον τὴν μυθώδη ἀξίαν φράγκων 37,500, ἀλλ' ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῆς δὲν συναίνει νὰ τὴν δώσῃ ἔλαττον των λιρῶν στερλινῶν 1,500! ἡ γενεὰ των βοῶν τῆς Γερσέης εἶναι ἡ πρωτεύουσα καὶ ἐξαιρετικὴ ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς παράγουσα περισσότερον καὶ ἀφρονώτερον βούτυρον λίαν ἐκλεκτὸν, καὶ τοῦ ὅποιου μεγίστη χρῆσις γίνεται ἐν Ἀμερικῇ· ἐκείθεν δὲ ζητεῖται ν' ἀγορασθῇ ἡ ἀγελάς αὕτη. — Πρὸς

παραγωγήν ενός κιλογράμμου βουτύρου, απαιτούνται 28 έως τεσσαράκοντα λίτραι γάλακτος εκ των αγελάδων των άλλων περιοίκων μερών, 'Ολλανδίας, Φλαμανδίας, Βρετανίας κλπ. ενώ εκ γάλακτος αγελάδος της Γερσεής, αρκούσι μόνον 16 έως 18 λίτραι! καλή αγελάς της Γερσεής, παράγει 15 έως 20 λίτρας γάλακτος καθ' ἡμέραν, βουτύρου δὲ καθ' ἑβδομάδα, τρία έως πέντε κιλόγραμμα! ὥστε ἡ ἔτησία παραγωγή της εκ τούτων, εἶναι φράγκα 600 — 700.— αἱ ἀγοραῖαι τιμαὶ τῶν συνήθων ταύρων καὶ αγελάδων τῆς Γερσεής εἶναι εκ φράγκων 2,000, 5,000, 6,000. Ἐκλεκτὰ ὄμως ζῶα τοιαῦτα ἐπωλήθησαν εἰς τιμὰς πολὺ ἀνωτέρας! οὕτω ἐπωλήθη πρὸ δύο ἐτῶν ταῦρος ὄν ὠνόμαζον Fawmew's Glong εἰς φρ. 16,000, ἐντὸς δὲ τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐπωλήθησαν πολλαὶ αγελάδες πρὸς φράγκα 25,000 ἐκάστη ἢ περὶ τῆς ἀνωτέρω εἴρηται, δι' ἣν προσέφεραν τὰ φρ. 37,500, καλεῖται Ἀστὴρ. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη ἐπὶ χρηματικῆ ποινῇ 26,000 φράγκ. ἡ εἰσαγωγή βοῶν ἐξ ἄλλων μερῶν, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιμιξίας, καὶ παραφθορᾶς τοῦ εἶδους, διὰ τοῦτο μένει ἀγνὸν καὶ καθαρὸν τὸ ἐγγώριον.

(Ἐκ τῆς Gazette des Champs.)

— Σκηνῆς σκανδαλωδεστάτης καὶ εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν ἐξευτελιζούσης τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐγένετο παρ' αἰτίου δ' ἐνταῦθα λοχαγὸς κ. Ξαν. Μουκάκος ἡς τὰ καθέκαστα θέλωμεν ἐκθέσει προσεχῶς, ἐλλείψει ἤδη χώρου.

*
**

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἐκπαιδευρίου τοῦ κ. Κωνστ. Δ. Κωνσταντινοπούλου ἤρξαντο καὶ ἐξακολουθοῦσι καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς 8 Π. Μ. ἐπίσης καὶ τῆς πρώτης Γυμνασιακῆς τάξεως. Τὰ μαθήματα τακτικῶς ἀρχονται τὴν προσεχῆ Δευτέραν 5 τρ. μηνός.

Εἰδοποιούμεν ὅτι ἀπὸ σήμερον 1ης Σεπτεμβρίου ἀρχονται αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Σχολείῳ «Ἁγίου Γεωργίου.»
(Ἐκ τοῦ γραφείου.)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ
© ΑΛΛΑΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«BRITISH & FOREIGN»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐμπορευμάτων διὰ μικροῦς καὶ μεγάλους πλόας μετρίωτα ἀσφάλιστρα. Τὸ ἐνταῦθα ἀσφαλισθὲν ποσὸν τῶν τελευταίων 5 μηνῶν ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς 1,500,000
Ὁ Πράκτωρ
Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΛ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῶ
ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
«Ο ΗΛΙΟΣ»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ οἰκίω, ἀποθηκῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐπιπλῶν μετρίωτα ἀσφάλιστρα. Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1882
Λίρ. στερελ. 291,300,000.
Ὁ Πράκτωρ
Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΛ.

Ὁ φαρμακοποιὸς κ. Παῦλος Ἐλασσῶνος λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ κοινὸν, ὅτι ἀρτίως μετεκόμισεν ἐκ διαφόρων Εὐρωπαϊκῶν πηγῶν πάμπολλα καὶ ἀρίστης ποιότητος εἶδη φαρμάκων, καὶ ὅτι πωλεῖ ταῦτα εἰς μετρίωτα τιμὰς.

Πρὸ πάντων δὲ ἡ μετρίωτος τῆς τιμῆς ἀφορᾷ εἰς τὰς ἄλλας τε λίαν ἐν χρήσει καὶ πολυδαπάνους specialités, τὰς ἐφεξῆς:

Vin de Bugeaud
Quina Laroche
Pilules de Blancard
Sirop . . . de Blancard J.

Ἐπίσης μεταλλικὰ Vichy (διαφόρων πηγῶν), Brezza, Carlsbad, Janos. — Fer Bravais κλπ.

Ὁ Ἡρακλῆς Τζούκολης γενικὸς ἐν Ἑλλάδι ἀντιπρόσωπος τῶν ἐν Γενούῃ περιωνύμων χυτηρίων μολύβδου G. Henfrey καὶ λαμβάνει παραγγελίας ἐν ποσότητι καὶ προμηθεύει τὰ ἐπόμενα εἶδη:

Μολυβδίνους σωλήνας, εἰς ἀπὸ τῆς διαμέτρου.

Ἠλλάκας μολυβδίνους, πλάτους μέχρι 3 μέτρων καὶ πάχους κατ' ἀρέσκειαν.

Σφαιρίδια κωνηγετικά (σκάγια) οἰουδήποτε ἀριθμοῦ.

Χελῶνας μολύβδου, marca Pertusola.

Τὰ ἐμπορεύματα παραδίδονται εἰς οἰουδήποτε λιμένα τῆς Ἑλλάδος, ἐλεύθερα ναύλου καὶ προμηθεύονται εἰς τιμὰς χαμηλάς καὶ ἀνεπιδέκτους παντὸς συναγωνισμοῦ.

Ἄπειθυτον

εἰς τὸν Πάτριαις κατάστημα
τοῦ Ἀεριοφωτός.

Ὁ δικηγόρος Γεώργιος Σουλιώτης εἰδοποιεῖ τοὺς πελάτας του ὅτι μετέφερε τὸ γραφεῖόν του ἐν τῇ οἰκίᾳ Γεωργίου Τσαλαμιδᾶ παρὰ τῷ οἴκῳ πνευματοπωλείῳ Ζωγοπούλων.

Διατρίβει ἐν τῇ πόλει μας, ἐλθὼν ἐξ Ἀλεξανδρείας πρὸς τῆς ἐνσκήψεως ἐκεῖ τῆς χολέρας, ἰδιωτικὸς διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης, ἃς ἐπίσταται ἀκριβῶς, κατὰ τὰς ὁποίας φέρει πιστοποιήσεις. Ὁ διδάσκαλος οὗτος καὶ ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐν γένει ἡθους του φαίνεται λίαν κατάλληλος δι' οἰκογενείας, Παρθενωγενεῖα καὶ ἰδιωτικὰ Λύκεια δι' ἀγγέλλοντες αὐτὸν δεχόμεθα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἀφορολογουμένου προτάσεις.

Αὐτὸς δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν ἐμπορικὴν ἀνταπόκρισιν εἰς τὰς δύο εἰρημένους γλώσσας.

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐπαρχίᾳ μας ἐραπλωματοποιοὶ ὅτι, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ εἰς Πειραιᾶ, κείμενον παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν εὐρίσκονται διαρκῶς βαμβάκια σκάρτα εἰς μεγάλας ποσότητας, ἅπερ προβλέπει ὁ ἴδιος ἐν Αἰγύπτῳ ἐν καιρῷ ἐσοδείας ἐντεῦθεν δ' ἀρίστης ποιότητος καὶ πωλούμενα εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι τοιαῦτα ἀποτανήτωσαν εἰς τὸν ἴδιον.

Ἄμα ξηλάτης πεπειραμένος ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος ἐν Κων[πόλει, Ἀθήνας καὶ ἀλλαχοῦ καὶ ἔχων πιστοποιητικὰ περὶ τῆς καλῆς ὑπηρεσίας του, ζητεῖ θέσιν τοιαύτην ἢ εἰς οἰκίαν ἢ εἰς ἰδιωτικὴν ἀμαξάν. Πληροφοραὶ ἐν τῷ ταμβακοπωλείῳ τοῦ κ. Ζωῆ Βόγλη.

Ἀριθ. 885.

Τὸ

Δικαστήριον τῶν ἐν Πάτριας Πρωτοδικῶν συγκείμενον ἀπὸ τοὺς δικαστὰς Ἰω. Ναοῦμ πρόεδρος Κωνστ. Ἰωαννίδην καὶ Νικ. Μομφεράτον, παρουσίᾳ τοῦτε εἰσαγγελεύοντος διαηγόρου Νικ. Βαχάτωρ κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τῶν ἀμέσως ἀναπληρωτῶν του καὶ τοῦ ὑπογραμματέως Ἰω. Πισπιρίγγου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ του τῆν 11 Ἰουλίου 1883 ἐνα δικάσῃ τὴν ἐξῆς ὑπόθεσιν

Μεταξὺ τοῦ αἰτιούντος Γεωργ. Γρηγοροπούλου ὡς κηδεμόνος τοῦ ἀνηλίκου υἱοῦ του Κωνσταντίνου Γρηγοροπούλου κατ. Μπρακουμάδη παραστάτων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των Γ. Σουλιώτη δικηγόρου.

Καὶ τῆς καθ' ἣς ἡ αἰτήσις Ἑλένης Ν. Καλογριοπούλου κατ. Καλοῦσι ἀπούσης.

Οἱ αἱ αἰτούντες ἀπήθονον πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο τὴν ἀπὸ 26 Μαΐου ε. ε. αἰτήσιν των ἐκθέσαντες ὅτι μεταξὺ τοῦ κ. Γρηγοροπούλου καὶ τῆς καθ' ἣς ἡ αἰτήσις ἐτελέσθη γάμος κατὰ τὸν Ἀπρίλιον π. ε. τὸν 8/ῶριον δὲ ἰδίου ἔτους ἡ σύζυγος αὐτοῦ παρεβίβασε τὴν περὶ τὸν γάμον ὀφειλομένην πίστιν ἐγκαταλιπούσα τὸν σύζυγόν της καὶ ἀναχωρήσασα ἄνευ τῆς ἀδείας του ἐκ τοῦ συζυγικοῦ οἴκου, συζούσα ἔδη καὶ ἔκτοτε παρανόμως μετὰ τοῦ Ἰω. Κοσμοπούλου περιελθοῦσα τοιοτοτρόπως εἰς ἀθεμίτους σχέσεις ἕκκα τούτου ἀνηνέχθη πρὸς τὴν Ἐπισκοπὴν Πιτρῶν διὰ τὴν πρὸς ἔνωσιν ἐνέργειαν ἀλλ' ἀπέτυχεν, καὶ ἤτησεν νὰ διαταχθῇ ἡ δημοσίευσίς καὶ τοιχοκόλλησις τῆς ἀναφοράς ταύτης.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης ὁ πρόεδρος ὤρισεν δικασίμον τὴν σήμερον διώρισεν εἰσηγητὴν καὶ ἔταξε τὴν κοινοποίησιν της τῷ εἰσαγγελεῖ.

Ἀκοῦσαν τὸν εἰσηγητὴν δικαστὴν ἀναγνόντα τὴν ἐκθεσίν του, τὸν εἰσαγγελεύοντα, ἰδὼν τὴν δικογραφίαν καὶ σκεθὲν κατὰ τὸν νόμον. Ἐπειδὴ ἐὰν οἱ ἐν τῇ αἰτήσει ἐκτιθέμενοι λόγοι ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς δίδωσι χώραν πρὸς διάλυσιν τοῦ γάμου, δέον νὰ γίνῃ αὕτη δεκτὴ. Διὰ ταῦτα, δεχόμενον τὴν προκειμένην αἰτήσιν, διατάσσει τὴν δημοσίευσιν καὶ τοιχοκόλλησιν αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀριθ. 677 καὶ ἐπ. πολ. δικονομίας ὀριζόμενα μέρη.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ ὑπογραμματεὺς
Ι. Ναοῦμ. Ι. Πισπιρίγγος

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον, Πάτριαι 26 Ἰουλίου 1883.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Ι. Πισπιρίγγος.

Ὁ ἀρμόδιος κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέρη.

Πάτριαι 10 Αὐγούστου 1883.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος
Γ. ΣΟΥΛΙΩΤΗΣ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Περικλ. Ποῦντζα καὶ ἀδελφ. Εἰσηγητῆς

Μὴ ἐξελεχθέντων ὀλοσχερῶς τῶν δανείων τῆς ἐν λόγῳ πτωχεύσεως ἐντὸς τῆς ταχθείσης νομίμου προθεσμίας, καλούμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς μήπω ἐξελέξαντας τὰ δάνειά των δανειστάς, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τῶν συνδίκων εἰς τὸ κατάστημα τῶν ἐμποροδικῶν ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς δεκάτης Σεβρίου ε. ε. συμπεριλαμβανομένης, καὶ ἀπὸ τῆς 4—6 ὥρας μ. μ. καθ' ἐκάστην διὰ τὴν ἐξέλεγχσιν, εἰδοποιούντες αὐτοὺς ὅτι οἱ μὴ ἐμφανισθόμενοι θὰ κηρυχθῶσιν ἔκπτωτοι τῶν δικαιωμάτων των, μὴ ἐπιτρεπομένης ἑτέρας παρατάσεως.

Πάτριαι 2 Σεπτεμβρίου 1883

Οἱ Σύνδικοι
Ἡρ. Νικολαΐδης. Ὁ Εἰσηγητῆς
Σπ. Ασημακόπουλος. Γ. Κοζάκος.
Δημ. Δάρας.